

Vecernia unită cu Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare

Sfânta și Marea Joi, 17 aprilie 2025

Preotul: Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale

pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târătoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți, dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (*ecfonis*): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 2-lea*

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric; pentru note, vezi Vecernierul.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor griurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: "Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

La „Doamne strigat-am...” Stihirile, pe 10, glasul al 2-lea

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

Se adună acum soborul iudeilor, ca să dea lui Pilat pe Ziditorul și Făcătorul tuturor. O, nelegiuîții, o, necredincioșii! Că rânduiesc spre judecată pe Cel ce

vine să judece viii și morții; pe Cel ce vindecă patimile Îl gătesc spre Patimă. Doamne, îndelung-Răbdătorule, mare este milostivirea Ta, slavă Ție!

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Se adună acum soborul iudeilor, ca să dea lui Pilat pe Ziditorul și Făcătorul tuturor. O, nelegiuții, o, necredincioșii! Că rânduiesc spre judecată pe Cel ce vine să judece viii și morții; pe Cel ce vindecă patimile Îl gătesc spre Patimă. Doamne, îndelung-Răbdătorule, mare este milostivirea Ta, slavă Ție!

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu! (Psalm 129: 1)

Iuda cel fără de lege, Doamne, care și-a întins mâna în blid la cină, împreună cu Tine, și-a întins mâinile fără de lege ca să ia arginții; și cel ce socotea prețul mirului, nu s-a temut a Te vinde pe Tine, Cel fără de preț; cel ce și-a întins picioarele să i le speli Tu, Stăpânul, Te-a sărutat cu vicleșug, ca să Te dea celor fără de lege. Și lepădându-se din ceata Apostolilor și aruncând cei treizeci de arginți, n-a văzut Învierea Ta cea de a treia zi, prin care miluiește-ne pe noi.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. (Psalm 129: 2)

Iuda cel fără de lege, Doamne, care și-a întins mâna în blid la cină, împreună cu Tine, și-a întins mâinile fără de lege ca să ia arginții; și cel ce socotea prețul mirului, nu s-a temut a Te vinde pe Tine, Cel fără de preț; cel ce și-a întins picioarele să i le speli Tu, Stăpânul, Te-a sărutat cu vicleșug, ca să Te dea celor fără de lege. Și lepădându-se din ceata Apostolilor și aruncând cei treizeci de arginți, n-a văzut Învierea Ta cea de a treia zi, prin care miluiește-ne pe noi.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. (Psalm 129: 3-4)

Iuda vânzătorul, viclean fiind, cu sărutare vicleană a dat pe Mântuitorul Domnul; pe Stăpânul tuturor ca pe un rob L-a vândut iudeilor. Ca un miel spre junghiere, așa a urmat Mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Unul, Cel mult-Îndurat.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul. (Psalm 129: 5-6)

Iuda vânzătorul, viclean fiind, cu sărutare vicleană a dat pe Mântuitorul, Domnul; pe Stăpânul tuturor ca pe un rob L-a vândut iudeilor. Ca un miel spre junghiere, așa a urmat Mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Unul, Cel mult-Îndurat.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul. (Psalm 129: 6)

Iuda, sluga și vicleanul, ucenicul, și potrivnicul, prieten și diavol, din fapte s-a arătat că urma Învățătorului, dar întru sine cugeta vânzarea. Că zicea întru sine:

Să-L dau pe Acesta și voi dobândi banii ce se adună. Încerca să vândă și mirul, și pe Iisus să-L prindă cu vicleșug. Dat-a sărutare și a vândut pe Hristos. Ca un miel spre junghiere, așa a urmat Cel ce este singur mult-Milostiv și iubitor de oameni.

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui. *(Psalm 129: 7-8)*

Iuda, sluga și vicleanul, ucenicul, și potrivnicul, prieten și diavol, din fapte s-a arătat că urma Învățătorului, dar întru sine cugeta vânzarea. Că zicea întru sine: Să-L dau pe Acesta și voi dobândi banii ce se adună. Încerca să vândă și mirul, și pe Iisus să-L prindă cu vicleșug. Dat-a sărutare și a vândut pe Hristos. Ca un miel spre junghiere, așa a urmat Cel ce este singur mult-Milostiv și iubitor de oameni.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele. *(Psalm 116: 1)*

Cel pe Care Isaia mai înainte miel L-a numit, vestindu-L, Acela vine spre junghiere de bunăvoie și Și-a dat spatele spre bățai, și obrazul spre lovire cu palmele, și fața nu Și-a întors de la rușinea scuipărilor, și a fost osândit cu moarte de ocară. Toate de bunăvoie le-a primit Cel fără de păcat, ca să dăruiască tuturor Învierea cea din morți.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac. *(Psalm 116: 2)*

Cel pe Care Isaia mai înainte miel L-a numit, vestindu-L, Acela vine spre junghiere de bunăvoie și Și-a dat spatele spre bățai, și obrazul spre lovire cu palmele, și fața nu Și-a întors de la rușinea scuipărilor, și a fost osândit cu moarte de ocară. Toate de bunăvoie le-a primit Cel fără de păcat, ca să dăruiască tuturor Învierea cea din morți.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
glasul al 6-lea

Iuda cu adevărat este fiul viperelor, celor ce au mâncat mană în pustie și au cârtit împotriva hrănitorului; că încă fiind mâncarea în gurile lor, cleveau asupra lui Dumnezeu, nemulțumitorii. Și acest necredincios ținând în gură pâinea cerească, a făcut vindere împotriva Mântuitorului. O, gând nesățios și îndrăznire fără de omenie! Pe Cel ce hrănește L-a vândut, și pe Stăpânul pe Care Îl iubea L-a dat spre moarte! Cu adevărat fiu al aceloră este nelegiuitul acesta, și cu dâșii împreună a moștenit pierderea. Ferește, Doamne, sufletele noastre de o neomenie ca aceasta, Cel ce Însuși ești neasemănat în îndelungă-răbdare. *(se încheie lung melodios)*

Vohodul *(cu Evanghelia)*

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisus Hristos, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul (din Sfânta și Marea zi Joi seara, din Triod)

Preotul: Să luăm aminte! Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Primul Prochimen

Strana: cântă, pe glasul 1 (Psalm 139: 1, 2)

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean; de omul nedrept mă izbăvește.

Stih: Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război.

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean; de omul nedrept mă izbăvește.

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean; de omul nedrept mă izbăvește.

Paremia întâi (din Triod)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la leșire, citire!

(19: 10-19)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Zis-a Domnul către Moise: «Pogoară-te de grăiește poporului, să se țină curat astăzi și mâine, și să-și spele hainele, ca să fie gata pentru poimâine, căci poimâine Se va pogori Domnul înaintea ochilor a tot poporul pe Muntele Sinai. Să-i tragi poporului hotar împrejurul muntelui și să-i spui: Păziți-vă de a vă sui în munte și de a vă atinge de ceva din el, căci tot cel ce se va atinge de munte va muri. Nici cu mâna să nu se atingă de el, că va fi ucis cu pietre, sau se va săgeta cu săgeata; nu va rămâne în viață, fie om, fie dobitoc. Iar dacă se vor îndepărta tunetele și trâmbițele și norul de pe munte, se vor putea sui în munte». Pogorându-se deci Moise din munte la popor, a sfințit poporul și, spălându-și ei hainele, le-a zis Moise: „Să fiți gata pentru poimâine și de femei

să nu vă atingeți!”. Iar a treia zi, când s-a făcut ziuă, erau tunete și fulgere și nor des pe Muntele Sinai, și sunet de trâmbițe foarte puternic. Și s-a cutremurat tot poporul în tabără. Atunci a scos Moise poporul din tabără în întâmpinarea lui Dumnezeu și au stat la poalele muntelui. Iar muntele Sinai fumega tot, că Se pogorâse Dumnezeu pe el în foc; și se ridica de pe el fum ca fumul dintr-un cuptor, și tot muntele se cutremura puternic. De asemenea și sunetul trâmbiței se auzea din ce în ce mai tare; și Moise grăia, iar Dumnezeu îi răspundea cu glas. *(se încheie lung melodios)*

Al doilea Prochimen

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte.

Strana: cântă pe glasul al 7-lea (Psalm 58: 1, 2)

Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea, izbăvește-mă.

Stih: Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea.

Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea, izbăvește-mă.

Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea, izbăvește-mă.

Paremia a doua (din Triod)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Iov, citire!

(38: 1-21; 42: 1-5)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Atunci Dumnezeu i-a răspuns lui Iov, din sânul vijeliei, și i-a zis: «Cine este cel ce pune pronia sub obroc, prin cuvinte fără înțelepciune? Încinge-ți deci coapsele ca un viteaz și Eu te voi întreba și tu îmi vei da lămuriri! Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune-Mi, dacă știi să spui. Știi tu cine a hotărât măsurile pământului, sau cine a întins deasupra lui lanțul de măsurat? În ce au fost întărite temeliele lui sau cine a pus piatra lui cea din capul unghiului, atunci când stelele dimineții cântau laolaltă și toți îngerii lui Dumnezeu Mă sărbătoreau? Cine a închis marea cu porți, când ea ieșea năvalnică, din sânul firii, și când i-am dat ca veșmânt negura și norii drept scutece, apoi i-am

hotărnicit hotarul Meu și i-am pus porți și zăvoare și am zis: Până aici vei veni și mai departe nu te vei întinde, aici se va sfârâma trufia valurilor tale? Ai poruncit tu dimineții vreodată în viața ta, și i-ai arătat aurorei care este locul ei, ca să apuce pământul de colțuri și să scuture pe nelegiuți de pe pământ? În revărsatul zorilor, pământul se face roșu ca roșiile peceți și ia culori ca de veșmânt. Cei răi rămân fără noaptea (prielnică lor) și brațul ridicat este frânt. Ai fost tu până la izvoarele mării sau te-ai plimbat pe fundul prăpastiei? Ți s-au arătat oare porțile morții și porțile umbrei le-ai văzut? Ai cugetat oare cât e pământul de lung și cât de lat? Spune, știi toate acestea? Care drum duce la palatul luminii și care este sălașul întunericului, ca să știi să-l călăuzești în cuprinsul lui și să poți să nimerești potecile care duc la el acasă? De bună seamă știi, căci atunci erai născut și numărul zilelor tale e foarte mare». Atunci Iov a răspuns Domnului, zicând: «Știu că poți să faci orice și că nu este nici un gând care să nu ajungă pentru Tine faptă. Cine cutează, ai zis Tu, să bârfească planurile Mele, din lipsă de înțelepciune? Cu adevărat, am vorbit fără să înțeleg despre lucruri prea minunate pentru mine și nu știam. Ascultă – ai spus Tu iar – și Eu voi vorbi, te voi întreba și tu Îmi vei da lămuriri. Din spusele unora și altora auzisem despre Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut». *(se încheie lung melodios)*

Paremia a treia *(din Triod)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Prorocia lui Isaia, citire!

(50: 4-11)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Domnul Dumnezeu Mi-a dat Mie limbă de ucenic, ca să știu să grăiesc celor deznădăjduiți. În fiecare dimineață El deșteaptă, trezește urechea Mea, ca să ascult ca un ucenic. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, dar Eu nu M-am împotrivit și nici nu M-am dat înapoi. Spatele l-am dat spre băta și obrații Mei spre pâlmuiri și fața Mea nu am ferit-o de rușinea scupărilor. Și Domnul Dumnezeu Mi-a ajutat și nu am fost făcut de ocară. Pentru aceasta am și întărit fața Mea ca o cremene, căci știam că nu voi fi făcut de ocară. Apărătorul Meu este aproape. Cine se judecă cu mine? Să ne măsurăm împreună! Cine este potrivnicul Meu? Să se apropie! Iată, Domnul Dumnezeu Îmi este în ajutor; cine Mă va osândi? Iată, ca un veșmânt vechi toți se vor prăpădi și molia îi va

mânca! Cine din voi se teme de Domnul, să asculte glasul Slugii Sale! Cel care umblă în întuneric și fără lumină, să nădăjduiască întru numele Domnului și să se bizuie pe Dumnezeu lui! Voi toți, care aprindeți focul și pregătiți săgeți arzătoare, aruncați-vă în focul săgeților voastre, pe care l-ați aprins! Din mâna Mea vi se întâmplă una ca aceasta; pe patul durerii veți fi culcați! *(se încheie lung melodios)*

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Sfânt ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

*Se continuă cu **Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare***

Strana: cântă

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi...

*Apoi **Apostolul** (1 Corinteni 11: 23-32) și **Evangelia din Sfânta și Marea joi** (Ev. Matei 26...)*

*În loc de **Heruvic** („Noi, care pe Heruvimi...”), se cântă, pe glasul al 6-lea, **troparul**:*

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește; că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare îți voi da ca Iuda.

*După ieșirea cu **Cinstitele Daruri**, se cântă:*

Ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

*Se cântă în **Joia Mare** pe glasul al 5-lea **Axionul**:*

Din ospățul Stăpânului și din Masa cea nemuritoare, veniți, credincioșilor, la loc înalt, cu gânduri înalte să ne îndulcim, pe Cuvântul cel preaînalt din cuvântul Său cunoscându-L, pe Care Îl slăvim.

*În timpul **Împărtășirii cu dumnezeieștile Taine**, se cântă **Chinonicul din Joia Mare**:*

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaş mă primește; că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: „Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta!”

Aliluia, Aliluia, Aliluia. *(se repetă până când se împărtășesc toți credincioșii)*

În loc de „Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne...”, se zice tot:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu...

(După Rugăciunea Amvonului, unde este obiceiul, se face Rânduiala spălării picioarelor; v. Triod)

Otpust:

Preotul: Cel ce, pentru nemăsurata Lui bunătate, calea cea mai bună, smerenia, ne-a arătat nouă, de când a spălat picioarele ucenicilor și până la Cruce și la îngropare, smerindu-Se pentru noi, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale celui între Sfinți Părintelui nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei, a cărei Dumnezeiască Liturghie am săvârșit și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un Bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...

Strana: Amin.